

Dori Rivera, auxiliar de clínica i dissenyadora gràfica

“El més important en el disseny és l'observació i l'estat d'ànim”

La Dori Rivera treballa a l'Hospital des de fa 14 anys, i en fa 8 que treballa a la Unitat de Traumatologia. En aquesta estona ens adonarem de la importància que té el disseny en la seva vida.

Ja des de petita era molt aficionada als treballs manuals i a participar en concursos de dibuix. A més, sempre li ha agradat treballar el paper, l'argila... Però, en no ser una professió “definida”, es va dedicar als estudis d'administratiu i d'auxiliar clínic.

Un cop va tenir una feina estable a l'Hospital, es dedicà al disseny (com a hobby) i estudià en una escola durant 5 anys –aquest ja és l'últim i el definitiu–, on es treballa la pintura, el dibuix, l'argila, la fotografia, el disseny artístic... i la seva especialitat: el disseny gràfic per ordinador.

Durant aquest últim any busca més temps lliure per pintar, dibuixar i fer el que realment li agrada, segons la inspiració que tingui.

Té altres aficions, com la música, la lectura o fer esport, però per damunt de tot hi ha el disseny. Aprofita tot el material que té i va fent petits treballs per regalar a les persones estimades, cadascun amb el toc personal corresponent.

La seva primera experiència professional fou gràcies a una persona de confiança que li va proposar realitzar el logotip d'un restaurant de Granollers. Es va informar de l'estil de

Dori Rivera.

l'empresa, de les dades més importants i, tot això, va reflectir-ho en el seu disseny, que “realment fou un èxit”, ens comenta entusiasmada.

La Dori és una persona que demana molt de si mateixa, no troba mai que els seus treballs siguin perfectes perquè “sempre pot haver-hi coses millors” i per a ella el més important és l'originalitat.

L'observació és la base del

seu mètode: l'observació al llarg de tot el dia, en totes les situacions i moments, observar tot el que ens ofereix el carrer i tots els mitjans de comunicació. A més, també fa composicions de revistes, diaris...

Se sent molt realitzada amb el que està fent, tot i el sacrifici que li han comportat aquests cinc anys de compaginar feina i estudis i d'“oblidar” un xic la família.

La Dori anima a tothom que li agradi el disseny perquè n'estudiï. Ens comenta que “és relaxant, creatiu i s'aprèn a valorar i a fixar-se en tot”.

Marisa Camacho

La febre

(continuació)

(Ve de la p. 1) ••• valorar la hipotèrmia: aquella temperatura per sota de 36° que pot presentar el nadó de 5-10-15 dies o el lactant de 5-7 setmanes, ja que pot ser un signe de gravetat.

A determinades persones d'entre un i cinc anys, la febre pot causar-los una reacció de pèrdua de consciència, amb els ulls en blanc, un augment del to del cos i moviments en sacsejades principalment a les extremitats, però també als llavis i parpelles. Aquests episodis solen durar (i és desitjable també que així sigui) menys de

15 minuts. En aquestes persones és lògic que es valori més la febre i es comenci a tractar abans d'arribar a 38°, ja que parlem de convulsions febrils.

Cal aplicar calor a peus i mans

Sovint observem que la persona que té febre presenta les mans i/o els peus freds en con-

trast amb el cos, que li bull. És important, quan volem tractar la febre, escalfar-li els peus i les mans –obrir els capil·lars– abans de donar-li un antitèrmic, ja sigui àcid acetilsalicílic, paracetamol o ibuprofè. Amb aquesta finalitat, el bany a mig/un grau inferior a la febre del pacient i durant 30-45 minuts, escalfarà les mans i els peus a la vegada que refredarà el cos d'aquesta persona. Una mesura útil també a l'hora de fer baixar la febre és oferir

aigua i sucus no calents al malalt o malalta; o també desabrigar el cos i en canvi posar-los mitjons calents o guants o agafar-los de les mans.

Direm de passada, però amb cert èmfasi, que la somnolència, les taques a la pell, les convulsions, un mal estat general, o una certa rigidesa del cos o del coll poden indicar que el pacient està greument afectat i convé que visiti urgentment un metge.

Dr. Joaquim Bosch